

בעזהש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

כי תצא

גליון ת"ק

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718.298.3717 ולדקיש¹

בארץ ישראל (מספר טעל. חדש) 079.704.0017 ולדקיש¹

בענגלאנד (מספר טעל. חדש) 03.33015.0717 ולדקיש¹

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל

נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com

ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נوسیפו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטעלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל

ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

כי תצא

נצחון יצר הרע לפי הבטחון בה' * המלחמה תהא לשם נקמה ולא לשם תאוה * נשואי אשה עצה כנגד יצר הרע * הבן הבכור תמיד לבן השנואה * הבן דומה לאביו * זקן ואינו לפי כבודו אינו פטור ממצות 'מבשרך אל תתעלם' * כל יהודי יש לו תקנה * העוזר לאחרים מסייע גם לעצמו * שונאין נעשה כאחין * ויגבה לבדו בדרכי ה' * מברכים על הציצית שהם בשפלות * משקולות מדוייקים מביאים שפע * א"א לעולם להתקיים רק בטוב * טוב לבטוח בה' * הגנבים אין להם אמונה * עצה שלא לעשן.... * כל התפילות עושים רושם * הציל אברך מרדת שחת

כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אוֹיְבֶיךָ וּנְתַנוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ
וְגו' (כא, י).

שבוודאי ירך תקיפה עליו כשתרצה, ועל ידי מחשבה זו יהא כחך חזק לערוך מלחמה נגדו ולכבוש אותו ולנצחו, ויתקיים כך המשך מאמר הכתוב 'ונתנו ה' אלקיך בידך', וככל שהאמונה תקועה יותר בלבך, בקל תזכה לנצחו.

המלחמה תהא לשם נקמה ולא לשם תאוה

האור החיים הקדוש מדקדק בלשון אומרו 'כי תצא למלחמה על אויבך' וגו', צריך לדעת למה הוצרך לומר כל זה,

נצחון יצר הרע לפי הבטחון בה'

באהבת שלום פירש, 'כי תצא למלחמה על אויבך', פי' כשתרצה לאזור חיל לערוך מלחמה נגד יצר הרע הנקרא "אויב", אזי העיקר הוא שיהא אצלך ברור בלי שום ספק, שבוודאי תזכה להיות 'על אויבך', היינו שידך תהיה על העליונה ותנצח את יצר הרע, ואל ירא לבבך לומר אני אדם והוא מלאך, ואיך אוכל לנצחו?! וגם לא יהא בלבבך שום חשש, לומר פעם אנצח אותו ובפעם אחר הוא ינצח אותי?! רק שתאמין בדבר זה,

שלא היה צריך לומר אלא 'כי תראה בשביה אשת' וגו', שהרי זהו העיקר להתיר אשת יפת תואר?! עוד קשה שאחר שאמר 'כי תצא למלחמה', לא היה צריך לומר 'על אויבך', שהרי דבר זה מובן מאליו, שממילא כך הוא הסדר שעושים מלחמה רק עם אויבים!?

ומבאר דלפי שבא הכתוב להתיר יפת תואר שהיא אסורה שלא בשעת מלחמה, וגם התירו שאר איסורים (חולין יז, א), ומעתה יש לחשוש דכשיצאו בני

ישראל למלחמה, יהיה מותרם ביציאה למלחמה כדי שיוכלו ליהנות מדבר איסור, לזה התורה התנה ואמר 'כי תצא' שאם תהיה יציאתך, 'למלחמה' רק למטרה אחת לעשות מלחמה ונקמה מאויבך שהם אויבי ה', על דרך אומרו (תהלים קלמ, כא) 'הלא משנאיך ה' אשנא וגו' לאויבים היו לי', ורק מחמת טעם זה תהיה יציאתך למלחמה, 'ונתנו ה' אלקיך בידך ושבת שבי', שאז תזכה לנצחון, אבל מזה אתה למד להיפך, שאם תהיה יציאתך לטעם אחר, אינו מובטח שיתנהו ה' בידו.

וְרֵאִיתָ בַּשְּׂבִיָּה אִשָּׁת יַפֹּת תֹּאֵר וגו' וְלָקַחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה

(כא, יא).

נשואי אשה עצה כנגד יצר הרע

בתולדות יעקב יוסף מפרש שלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע, שהעצה המועיל ביותר כנגד היצה"ר הוא 'ולקחת לך

לאשה', לישא אשה, כי בשעה שהאדם יש לו עמל וטירדת ביתו, ופרנסת אשתו ובניו, אזי אין דעתו נתונה ליצר הרע ולמחשבת חטא, ולכל דברים הבלים.

כִּי תִהְיֶיךָ לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֶהוּבָה וְהָאֶחָת שְׂנוּאָה
וַיִּלְדּוּ לוֹ בָּנִים וְגו' וְהָיָה הַבֶּן הַכֹּכֹר לְשִׁנְיָאָה (כא, טו).

הבן הכבוד תמיד לבן השנואה

'אחת אהובה ואחת שנואה', אזי
תמיד יהיה הבן הכבוד לשנואה,
כי ההשגחה העליונה תביט
תמיד אל השנואה ליתן לה
הכבוד, כמו שנאמר (בראשית כט, לא)
'וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה', וכן כתוב 'והאלקים
יבקש את הנרדף' (קהלת ג, טו).

האברבנאל מודקדק במה שאמרה
התורה 'והיה הבן',
דמשמע שמוכרח להיות כדבר
הזה, ולא אמרה התורה 'אם יהיה',
דמשמע שרק לפעמים יארע כך?
ותירץ שהתורה מגלה לנו בזה,
שאם תהיין לאיש שתי נשים

כִּי יִהְיֶה לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמוֹרֵר אֵינָנו שֹׁמֵעַ בְּקוֹל אָבִיו
וְגו' וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם (כא, יח).

הבן דומה לאביו

תמיד כדרך ה' במסילה העולה בית
א-ל. אבל אם בא לבית הכנסת
ולבית המדרש ואינו מתפלל בפיו,
רק עומד כעץ גדהם וכאלם לא
יפתח פיו, אז גם בנו העומד אצלו,
יתדבק עצמו במעשה אבותיו שלא
להתפלל וכדומה.

וכן בתהלוכות הבית, שאם רואה
הבן שאביו ואמו לא ידקדקו
ויוזהרו במצות ה' לדרך כדת של
תורה, ברכת הנהנין וברכת המזון,

הרה"ק ממונקאטש זי"ע בספרו
תפארת בנים מבאר,
דהנה מי שיש לו בנים כשתילי
זיתים סביב לשלחנו, והולכים עמו
לבית הכנסת או לבית המדרש, אם
רואים המה שאביהם מתפלל כראוי
בקול נעימה ובכוונה, אז גם הם
יתלהב בהם רשפי אש דקדושה,
ויערב להם להתפלל כראוי,
וממילא גם כאשר יגדלו, הולכים

'ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד', שצריך האדם להתפלל בקול בכדי לעורר את השומעים והסובבים אותו, שגם הם יתלהבו להודות ולהתפלל להשי"ת.

וזהו שרמז הכתוב, 'כי יהיה לאיש בן סורר ומורה', דהיינו שעוזב את דרך התורה ר"ל, עיקר הסיבה הוא, משום 'איננו שומע בקול אביו ובקול אמו', שלא שמע בקול אביו ואמו בשעת התפלה וברכת הנהנין וכיוצא, 'ויסרו אותו ולא ישמע אליהם', שדברי המוכיחים לא יועיל בקרבו כלום, אלא שהוא יתנהג בעצמו כפי שראה אצל הוריו.

וברכת אשר יצר, וקריאת שמע שעל המטה וכדומה, אז אף אם אביו ואמו יסרוהו בדברים ללמוד ולהתפלל ולברך ברכת המזון, לא ישמע להם, כיון שרואה שאביו ואמו בעצמם מתרשלים בזה.

ומביא סמך לדבריו שהנהגת האדם בעצמו גורם להשפעה לאחרים העומדים בסביבתו, מדברי האר"י הק' זי"ע לפרש הכתוב (תהלים קמה, כא) 'תהלת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד', דהיינו תהלת ה' ידבר 'פי', וכי למה צריך להתפלל בפה ובקול, הלא השי"ת יודע מחשבות בני אדם?! אלא

לֹא תִרְאֶה אֶת שׁוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שִׁי נִדְחִים וְהִתְעַלְמָתָ

מֵהֶם וּגו' (כב, א).

והיא בבית הקברות, או שהיה זקן ואינה לפי כבודו, או שהיתה מלאכה שלו מרובה משל חבירו, לכך נאמר 'והתעלמת מהם'.

מסופר שבאחד ממסעותיו של הגאון רבי עקיבא אייגער

זקן ואינו לפי כבודו אינו פסוד ממצות 'מבשרך אל תתעלם'

חז"ל דרשו (בבא מציעא ל, א) 'והתעלמת מהם', פעמים שאתה מתעלם ופעמים שאי אתה מתעלם, הא כיצד?! היה כהן

שהקב"ה פותח דלתי התשובה לכל איש, ואפילו לפשוטי ופחותי המון העם, בכדי שהם יוכלו לחזור בתשובה, לבל ידח ממנו נדח.

וזהו שאמר הכתוב 'לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים', דהיינו שלא תראה בעיניך נשמת אחיך נדחים ואין לה תקנה ח"ו, ועי"ז 'והתעלמת ממנו' לייאשו מתשובה, חלילה מעשות כדבר הזה, אלא אפילו 'אם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו', היינו שהוא בתכלית הריחוק מקיום התורה והמצוות, מכל מקום 'ואספתו אל תוך ביתך' כמו שעשה רבי יוחנן לריש לקיש שקירבו לעבודת ה' (עי' בבא מציעא פד, א), והלל שהיה מגייר את מי שרצה לקבל כל התורה כולה על רגל אחת (שבת לא, א), וזהו 'עד דרוש אחיך אותו' פי' לסוף הוא ידרוש מאתך שתלמד אותו דרכי התשובה 'והשבתו לו' ותזכה להחזירו בתשובה שלימה, ואז שכרך הרבה מאוד.

זי"ע, נודמן לעיר אחת אשר שם התגורר אחד מקרובי משפחתו. והגאון רצה לסור אל מעונו ולדרוש בשלומו, אבל אנשי המקום שהכירו אותו, שהוא איש פשוט והדיוט, לא נחה דעתם שגאון הדור ישפיל כבודו לבוא לבקרו, וטענו לפניו כי אין הדבר לפי כבודו.

השיב להם הגאון, הנה שתי פעמים מזהירה התורה 'לא תוכל להתעלם', אחת במצות 'השבת אבידה', והשניה במצות 'מבשרך אל תתעלם', אבל יש חילוק בין שני האיסורים הללו, דבמצות השבת אבידה דרשו חז"ל פעמים שאתה מתעלם, כגון זקן ואינה לפי כבודו, אבל גבי 'מבשרך אל תתעלם' לא מצינו שחז"ל פטרו זקן ואינו לפי כבודו, ומכאן שאין הברל בין אם הוא לפי כבודך ובין אם אינו לפי כבודך.

כל יהודי יש לו תקנה

החתם סופר מפרש בדרך רמז פסוק זה, שבא להורות

לֹא תִרְאֶה אֶת חֲמוֹר אַחִיךָ וּגּוֹ' נִפְלִים בְּדֶרֶךְ וְהִתְעַלְמָתָּ
מֵהֶם הָקֵם תִּקִּים עִמּוֹ (כב, ד).

העוזר לאחרים מסייע גם לעצמו

הבית עושה עם העני, העני עושה
עמו.

הרי לן כלל גדול, שכל העושה
טובה וחסד עם אחרים, אינו
מטיב רק עמהם, אלא שמטיב
לעצמו, וכן להיפך לרע ח"ו, שכל
העושה רע לאחרים גורם רעה
לעצמו, שכל מה שעושה לאחרים
הרי הוא עושה לעצמו.

שונאך נעשה כאחך

ברבינו בחי הקשה, כאן אמר לא
תראה את חמור 'אחך',
ואילו בפרשת משפטים (שמות כג,
ה) הזכיר כי תראה חמור 'שונאך',
וצריך ביאור שינוי הלשון, אלא
בא ללמדך, שאותו שונא מפרשת
משפטים יחזור להיות 'אחך',
שעל ידי העזר שתקום עמו,
תשכח השנאה ותזכור האהבה.

הרה"ק ר' יצחק מווארקא זי"ע
מדקדק דלכאורה היה
צריך לכתוב הקם תקים 'אותו',
וגם מהו כפל הלשון 'הקם
תקים'?! אלא הכוונה הוא, אם
אתה מקים את חברך, הרי 'תקים'
גם את עצמך עמו, כמו שאמרו
חז"ל (בבא קמא צב, א) כל
המבקש רחמים על חברו וכו' הוא
נענה תחילה.

בדומה לזה מפרש השפת אמת,
'הקם תקים עמו', כפי מה
שאחד עוזר לחבירו, כמו שאמרו
חז"ל הוי נושא בעול עם חבירך,
כמו בן זוכה לתקן עצמו, ליישר
אורחותיו, ולהיות לו תקומה, וזהו
'הקם תקים עמו', וכמו שאמרו
חז"ל (ויק"ר לד, י) יותר משבעל

גְּדֹלִים תַּעֲשֶׂה לָךְ עַל אַרְבַּע פְּנֵינֹת פְּסוּתֶךָ וְגו' (כב, יב).

וַיִּגְבַּה לַבְדּוֹ בַּדְרָכִי ה'

הרה"ק ר' בונם מפרשיסחא זי"ע
פירש 'גדילי"ם תעשה
לך', "ואלסט מאכן אין דיר א
גרויסקייט, נישט צו זיין ביי זיך
געפאלן" ... (שתעשה ותכנים גדלות לתוכך,
ולא להיות בקטנות ובנפילה).

מברכים על הציצית שהם בשפלות

בדברי ישראל (פ' מצורע) מביא
בשם זקינו הרה"ק ר'
יחזקאל מקאזמיר זי"ע, שהקשה
למה מברכים 'להתעטף בציצית',
הלא היה לנו לברך 'להתעטף
במלית', שהרי מתעטפים עם
המלית?! אך ביאור הענין הוא,
דבשביל שהציצית תלויים למטה
בארץ בשפלות, לכן הם העיקר,
ועל כן מברכים עליהם.

לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה וְגו', אָבֵן שְׁלֵמָה
וְצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ וְגו' לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה וְגו'

(דברים כה יט-כו).

משקולות מדוייקים מביאים שפע

עבדו בו אנשים הרבה, ואכן רבו
הקונים, ובפרט מאותם הפועלים
שעבדו שם אשר היו תמיד
מתדפקים על פתח חנותו, עד
שבכל יום ויום היתה המגירה
מלאה כסף על כל גדותיה.

אולם כאשר בא האברך לבדוק
את חשבון ההוצאות

מסופר על הרה"ק רבי אברהם
מסוכומשוב זי"ע, שפעם
אחת בא לפניו אברך אחד ושאלו
אם יפתח חנות בעירו לצורך
פרנסת ביתו, והשיבו הרה"ק
בחיוב. הלך האברך ופתח חנות
סמוך לבית חרושת גדול אשר

מבֹּלַ עֲמֹלָךְ, אֵךְ לַעֲוֹמֶת זֹאת כֹּאשֶׁר
יֵשׁ לָךְ 'אִיפֹה שְׁלֹמָה וְצִדְקָ',
כְּשִׁמְדוֹתֶיךָ וּמִשְׁקוֹלוֹתֶיךָ מִדְּוִיִּיקִים,
אֲזִי 'יְהִיָּה לָךְ', כְּלוֹמֵר יִהְיוּ לָךְ
רוּחִים מַעֲסִקִּים וּבִיתְךָ יִהְיֶה כָּל
טוֹב.

א"א לַעֲוֹם לַהֲתַקִּים דָּק בְּטוֹב

פַּעַם אַחַת דִּרְשׁ הִרָה"ק מוֹוֹאֲרֵקָא
זי"ע אֹדוֹת הִרְמָאוֹת בַּעֲנִי
הַמִּידוֹת, שֶׁהַחֲלָבֵן נוֹתֵן מִים בְּתוֹךְ
הַחֲלָב, וְהַסּוּחַר מַעֲרֵב מֶלֶח בְּתוֹךְ
הַסּוּכַר וּכְיוּצָא בּוֹהַ. וְסִיִּים דְּבָרֵי
קִדְשׁוֹ: הֲלֹא הַכְּתוּב אֹמֵר עַל זֶה
'לִמְעַן תֹּאדִירְכֶן יִמִּיד', וְמִי הוּא פְתִי
אֲשֶׁר יִשְׁחַק בַּעֲנִי פִקּוּחַ נַפְשׁ?!

בֵּין הַנֶּאֱסָפִים הִיָּה חֲלָבֵן אַחַד,
הָעוֹסֵק בַּמְכִּירַת חֲלָב,

וְנִתְעוֹרֵר בְּקִרְבּוֹ הִרְהוֹר תְּשׁוּבָה כִּי
לֹא טוֹב הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה
לְמִזְוֵג מִים בְּתוֹךְ הַחֲלָב, וְגִמֵּר
בְּדַעְתּוֹ שְׁמַהוּיִם וְהִלָּאָה יִמְכּוֹר חֲלָב
נָקִי בְּלִי שׁוֹם תַּעֲרוּבַת מִים כָּלֵל,
וְכֵן עָשָׂה. וַיְהִי מִמַּחֲרַת, בָּאוּ
הַנְּשִׁים וְטַעְנוּ לִפְנֵיו כִּי הַחֲלָב נִשְׂרָף
אוּ נִתְקַלְקַל טַעְמוֹ.

וְהַהֲכַנְסוֹת, רָאָה לְתַמְהוּנּוֹ כִּי לֹא
עָלָה בִּידּוֹ שׁוֹם רִיוַח כָּלֵל מֵאִזּוֹ
פִּתַּח אֶת חֲנוּתוֹ, וְהִיָּה הַדְּבַר פֶּלֶא
גָּדוֹל בְּעֵינָיו, שֶׁהָרִי קוֹנִים רַבִּים
פָּקְדוּ אֶת חֲנוּתוֹ יוֹם יוֹם, וְגַם כֶּסֶף
הַפְּדִיּוֹן הִיָּה רַב מְאֹד, וְאִם כֵּן הֵיכֵן
נַעֲלָם כָּל הַרִיוַח?! וְלֹא יָדַע פֶּשֶׁר
הַדְּבַר, וְלֹא מִצָּאָה יָדוֹ שׁוֹם תְּשׁוּבָה
הַמִּתְקַבֶּלֶת עַל הַדַּעַת.

עַל כֵּן הַחֲלִיט בְּדַעְתּוֹ לִיסַּע אֶל
הִרָה"ק לְשֹׂאוֹל אֶת פִּי קִדְשׁוֹ
פֶּשֶׁר הָעֵנִין, אֵךְ הִרָה"ק לֹא הִשִּׁיב
לוֹ מֵאוֹמֶה, רַק שָׂאֵל אוֹתוֹ: הִגִּידָה
נָא לִי, הֲאֵם הַמִּידוֹת וְהַמִּשְׁקוֹלוֹת
שֶׁלָּךְ מְדוּקְדָּקִים הֵם?! עֲנֵה
הָאֲבֵרֶךְ: אֹדֶה עַל הָאֱמֶת, כִּי
לַפְעָמִים אֵין אֲנִי מְדַקְדֵּק כָּל כָּךְ
בַּמִּידוֹת וּבַמִּשְׁקוֹלוֹת, שֶׁהָרִי כָּל
הַקּוֹנִים אֲצִלִּי הֵם גּוֹיִם.

אֲמַר לוֹ הִרָה"ק כַּעַת נֹדַע הַדְּבַר
מְדוּעַ אֵין לָךְ רוּחִים כָּלֵל,
הָרִי נֹאמֵר מְפֹרֵשׁ בַּתּוֹרָה, 'לֹא
יְהִיָּה לָךְ' בְּבֵיתְךָ אִיפֹה וְאִיפֹה,
כְּלוֹמֵר אִם יֵשׁ בִּידְךָ מִשְׁקוֹלוֹת
וּמִדּוֹת בְּלִתֵּי מְדוּיִיקִים, אֲזִי 'לֹא
יְהִיָּה לָךְ' לֹא יִשְׁאֵר בִּידְךָ כֹּל רוּחַ

רבי משה חיים קרא את המכתב, ונתן לו רק רובל אחד ופטרו לשלום, העני השתומם על נדבה קטנה כזו, ואמר לו הלא הוצאות הדרך כבר היו יותר מרובל, אבל לא הועיל לו כלום, שרבי משה חיים לא הוסיף לו אפילו פרוטה אחת, בלית ברירה יצא העני מביתו בפחי נפש ובלב שבור ונדכא, והתחיל לשוב לביתו, ואז הבין לבטח בקרבו מהו פירוש הכתוב 'אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה'.

ויהי באמצע הדרך, ראה את שלוחו של ר' משה חיים כשהוא הולך בעקבותיו, ונתן לו השליח סכום נכבד שיספיק לכל הוצאות החתונה, התפלא העני על המעשה, והחליט לשוב על עקבותיו לביתו של רבי משה חיים, כדי לברר את העניין.

כאשר הגיע לביתו שאל אותו בתחילה מאי סבר ובסוף מאי סבר, ומדוע שינה את החלטתו ודעתו?! הסביר לו רבי משה חיים, בעת אשר ראיתך בא

חזר החלבן אל הרה"ק מווארקא והסיח לפניו את צערו, אשר מאז החל לנהוג בדרך הישר והאמת, התחילו כל הקונים לרנן אחריו שהחלב אינו טוב, אמר לו הרה"ק מווארקא: דע לך בני, כי מאז חטא עץ הדעת נתערבו טוב ורע יחד, ואין העולם יכול להתקיים בבחינת טוב לבד, לפיכך עשה נא כעצתי, שתכנים רק טיפה אחת של מים בתוך הכד, כדי לצאת ידי חובת ענין עירוב טוב ברע, וכן עשה, ומאז נשתכחו מלב הנשים כל הטענות הנזכרות לעיל, והכל בא על מקומו בשלום.

טוב לבטוח בה'

מסופר על הנדיב הצדיק רבי משה חיים רוטנברג זצ"ל, אחיו של בעל החידושי הרי"ם מגור זצ"ל, שפעם אחת הגיע אליו חסיד עני, ובידו מכתב שכתב הרה"ק מקאצק זי"ע, שהנדיב יועיל בטובו לבוא לעזרתו ביד נדיבה, להקל מעליו ההוצאות האדירות של נשואי בתו.

לו העשיר בעזות, הנני אוכל מעדנים רבים ומאכלי בשר שמנים, וכשהאדם שבע מאד, העישון מוסיף לו עונג רב.

אחרי תקופה פגש הגאון הנ"ל בעני קבצן המתהלך ברחוב העיר כשהוא מעשן להנאתו, מיד התבונן הגאון לעצמו, הלא עני זה בוודאי שאינו מתענג כמו העשיר במאכלי בשר שמנים, א"כ איזה עונג מוסיף לו העישון?! ושאל את העני למה הנך נצרך לזה?! ענה העני, מדי פעם מתגבר עלי הרעב, ואין בידי במה להשקיט את רעבוני, והעישון מבטל את תאבון האכילה, וכבר אינני מרגיש כ"כ שאני רעב.

נענה הגאון ואמר: אינני מבין, העשיר זקוק לסיגריה, מפני שהוא אוכל וזולל, לעומת זאת, העני זקוק לה משום שהוא רעב, וכי לא פשוט יותר יהיה שהעשיר יתן את מותר האוכל שלו לעני, וכך לא יצטרכו לעשן לא זה ולא זה!?

לפני, ומכתב של הרבי מקאצק בידך, הבנתי כי אתה סמוך ובטוח שהמעות כבר מונחים בכיסך, כי בטחת בי שאתן לך הממון בזכות מכתבו של הרבי, עד כי שכחת שיש בורא לעולם ובו לבדו יש לבטוח, על כן דחיתך לשעה קלה, כי קויתי שעל ידי זה תזכור מיהו אדון העולם ובמי עליך לבטוח, ורק אחר זאת נתתי לך מעות.

הגנבים אין להם אמונה

באמרי אמת (פ' וישב) כתב, אומרים בשם הרה"ק הרבי ר' בונם מפרשיסחא זי"ע, כי אם היה לגנב אמונה, היו מביאים את הגניבה לתוך ביתם, אלא שהוא הקדים לעשותו בדרך איסור.

עצה שלא לעשן....

הגה"ק רבי עקיבא אייגער זי"ע פגש באחד הימים בעשיר שהיה בפיו ציגרעט"ל (סיגריה), והתענג מהעישון, שאל אותו הגאון למה אתה צריך לזה?! ענה

בהפטורה: רְנִי עֶקְרָה לֹא יִלְדָּה פְּצָחִי רְנָה וְגו' פִּי רַבִּים
בְּנֵי שׁוֹמְמָה וְגו' (ישעיה נד, א).

כל התפילות עושים רושם

מזה דברים נוראים ברומו של
עולמות, ובני אדם סוברים שלא
נתקבלו תפלתן, לכן מזלזלין בהם,
וזהו כוונת הכתוב 'רני עקרה לא
ילדה' כנ"ל, 'כי רבים בני
שוממה', פירוש התפלות אשר
אתה סובר שהם שוממים, תדע
שהם עושים פעולות גדולות
בשמים, יותר מראייתך הגשמית
וכפי שאתה מדמה בעצמך.

בדגל מחנה אפרים מבאר על פי
דברי זקינו הבעש"ט הקדוש
זי"ע כי כל התפלות עושים פעולה
בעולמות העליונים, ולפעמים
בקצה הארץ, וסמך על פסוק
(תהלים יב, ט) 'כרום זלות לבני
אדם', אלו דברים שעומדים ברומו
של עולם (ברכות ו, ב), שנעשה

יומא דנשמתא

הרה"ק ר' פנחס ב"ר אברהם אבא זי"ע מקאריין

י' אלול תקנ"א

הציל אבדך מרדת שחת

באמצע הדרך עבר בעיר קאריין,
ושמע שיש שם רבי,

הלא הוא הרה"ק הרבי ר' פנחס
מקאריין זי"ע, והלך אליו, ואז היה
ראש חודש, והכינו שם סעודת
ראש חודש, וכאשר בא האבדך
הנ"ל לביתו, נתן לו הרה"ק
מקאריין שלום, ואמר לו שיטול
גם הוא את ידיו לסעודת ראש

בספר מעשיות שיחות צדיקים
(עמוד כז) מובא, מעשה
באיש אחד צעיר לימים, מושלם
בכל המעלות, שלא היה לו במה
לפרנס את עצמו ואת בני ביתו,
ועלה בדעתו לנסוע לארץ מצרים
ללמוד שם כישוף, ונסע מביתו.

חודש, וכן עשה האברך ורחץ את ידיו לסעודה.

ויהי כאשר אכל האברך הנ"ל הרגיש בבני מעיו, והיה צריך להתפנות לנקיית גופו, והלך מהשולחן החוצה, וחיפש עד שמצא שם בית הכסא, וראה שם מדריגות בעומק הארץ, וירד עד שהגיע לעומק הארץ, ובא לאיזה יער, ובאו גזלנים ושרדו אותו ולקחו את כל אשר לו, והצליח להמלט מידם, ואחר כך פגעו בו חיילים שומרי גבולות, ובקשו ממנו את 'הפאס' (תעודת מעבר) שלו, ולא היה לו, ולקחו אותו להיות בין אנשי הצבא ובעלי המלחמה, והיה שם חמש שנים.

אחר כך הלך לעיר אחת, ושאל לאנשים מהו שם העיר?! ואמרו לו שזהו עיר 'קאריץ', ונזכר אשר שם היה רבי, והלך לבית הרבי, ובבואו לבית הרה"ק מקאריץ היו יושבים עוד בסעודה הנ"ל, בסעודת ראש חודש, ונתנו להסעודה את הרוטב, ואמר לו הרה"ק היכן היית?! והיכן התעכב עד עתה?! ואז שאלו האם עוד מתחשק לו ללמוד חכמת הכישוף?! ואז הבין שכל התלאה שנדמה לו שעברו עליו במשך כמה שנים, לא היו רק בדקות מועטות, ונסע האברך לביתו, ונעשה בעל תשובה, וגם הבטיח לו הרה"ק מקאריץ שיזכה לפרנסה טובה, וכן הוי, זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אבי"ר.

כס"ד

אתה זקוק לישועה ? שירובים? רפואות? פרנסה?

האלמנות והיתומים בבית שמש הם התשובה לזה!
תשמח את לבבם של 720 נפשות של היתומים והאלמנות בעיר בית שמש
והקב"ה ישמח את שלך בכל מילי דמייבב

ארגון לחמי מרדכי

שעומד תחת נשיאות הגה"צ רבי מאיר איתמר רוזנבוים שליט"א

שולחים מדי שבת בשבתו חבילות גדולות של בשר, ודגים, חלות, דיפס, מזונות,
קוגלעך, ממתקים ומתנות עבור היתומים וכו' עד לפתח ביתם של

**720 נפשות של אלמנות ויתומים
בעיר בית שמש**

זכות חבילה
לאלמנה ויתומים לשנת
\$250

24 שעות במתן בסתר האט ליינ - 845-286-1007

או ע"י הקוויקפעי
3875090@gmail.com

או ע"י דאנרס פאונד OJC פלעטשער וכו' וכו'
LACHMEI MORDCHAI Tax I.D.# 87-1279722

אשריר בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא